

O pokoře, sebekritice a činění dobra

Z Lukášova evangelia jsme dnes slyšeli několik Ježíšových kratších podobenství – přirovnání z jeho kázání na rovině. /Hovořili jsme o tom před 14 dny – v Matoušově evangeliu je Ježíšovo kázání na hoře, podle sepsání Lukáše kázání na rovině, oboje začíná známými Blahoslavenstvími./

V ekumenickém překladu Písma je naše dnešní evangelijní čtení rozděleno do tří částí a ty jsou nadepsány: O posuzování druhých, Výrok o stromu a ovoci a Podobenství o dvou stavitelích. Tato Kristova slova můžeme také nazvat: O pokoře, O zdravé sebekritice a O činění dobra.

„Může vést slepý slepého? Vždyť oba spadnou do jámy.“ Když něco nevím, když něčemu nerozumím, nemám si hrát na chytrou (chytrého) a druhé poučovat – druhé chtít vést. „Žák není nad učitele. Je-li zcela vyučen, bude jako jeho učitel.“ = ne nad ním! To je o pokoře. Pán Ježíš nás učí pokoře, skromnosti, což je opak namyšlenosti, příliš vysokého sebevědomí.

Ježíšovo podobenství o třísce v oku druhého a o trámu ve vlastním oku je známé i lidem, kteří Bibli moc neznají. Jak je toto slovo výstižné a aktuální v každé době, i dnes! Kritizujeme chyby a nedostatky druhých, a své vlastní, daleko větší a závažnější chyby nevidíme! Nebo nechceme vidět. To je o té sebekritice. Buďme alespoň tak kritičtí k sobě, jako jsme kritičtí vůči druhým!

Druhá polovina našeho oddílu z L evangelia je o činění dobra. „Každý strom se pozná po svém ovoci.“ To je obraz – přirovnání o nás lidech. Člověk, který je dobrý ve svém nitru, srdci, mluví i činí dobro. Člověk, který plánuje a dělá zlo, nemůže být ve své podstatě dobrým člověkem. / V těchto dnech – Putin!!! / Naše nitro, ústa a ruce (naše činy) mají být v souladu – jsou projevem naší víry, lásky, soucitu a pomoci.

Na obraz stromu navazuje známé Ježíšovo podobenství o dvou stavitelích. Člověk, který slyší Kristovo slovo a plní je, je jako ten první, moudrý stavitel, který buduje dlouho, pracně svůj dům s pevnými základy na skále. Je to náročné, je to dřina – to vystihují slova v Bibli „kopal, hloubil,.... až položil základy na skálu.“ Plnit každodenně Kristovy nároky je pracné, namáhavé, někdy to uděláme špatně, tak je nutné to napravit nebo začít úplně znovu; je to zápas – zápas víry. Ale stojí to za to, protože náš dům = náš život postavený na pevných základech = na Kristu se nezbortí. Člověk, který sice Boží slovo také slyší (zná), ale nejedná podle něho, je přirovnán ke staviteli lehkovážnému, nemoudrému. Stavět bez

pevných základů je mnohem snazší, pohodlnější, rychlejší, levnější. Takový dům může nad zemí vypadat úplně stejně, krásně jako dům s pevnými základy. Když svítí slunce a je klid, pohoda, oba domy stojí a vypadají výborně. Ale když náhle přijde bouře, životní krize, něco zlého a těžkého, druhý dům lehkovážného, zbrklého stavitele neobstojí, zřítí se.

Sestry a bratři, Ježíšovo nadčasové slovo nás vede k pokoře, nabádá nás, abychom se nevytahovali nad druhými, učí nás větší sebekritice než kritice druhých a napomíná nás, abychom podle Božího slova také jednali, žili; abychom byli těmi moudrými staviteli.

Pán Ježíš řekl: „Blaze těm, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je“ (L 11,28). Amen.

/Jindřiška Buttová, Krč 27. 2. 2022/